

4 sierpnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

E056

27/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 7597.

Kl. 68 a 2.

David Hamburg
(Moskwa, Z. S. S. R.).

Zamek lub kłódka.

Zgłoszono 13 sierpnia 1925 r.
Udzielono 20 maja 1927 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy mechanizmu zaporowego zamka i przynależnego doń klucza, którego ruchome bródki mogą być tak ustawione, by odpowiadały układowi zatrzymów zamka.

Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia wewnętrzne urządzenie zamka przed ustawieniem zatrzymów, fig. 2 wskazuje układ zatrzymów podczas ich nastawiania, fig. 3 przedstawia układ zatrzymów po ich nastawieniu, fig. 4 wskazuje zamek w stanie zamkniętym, fig. 5 przedstawia klucz do zamka w trzech widokach; fig. 6 wskazuje część nastawniczą do zatrzymów, fig. 7 wskazuje płytkę ryglującą, fig. 8 przedstawia kłódkę z mechanizmem zaporowym według wynalazku.

Zasadniczą cechą budowy zamka są dwie grupy zatrzymów 1 i 2, ułożonych jeden na drugim, przyczem ilość zatrzymów

w każdej grupie odpowiada ilości bródek 3 klucza 4 (fig. 5). Ponieważ w przedstawionym przykładzie klucz jest zaopatrzony w siedem bródek, to ilość ułożonych jeden na drugim zatrzymów 1 i 2 również wynosi siedem w każdej grupie. Na rysunku są widoczne tylko zewnętrzne dwa zatrzymy; każdy z zatrzymów grupy 1 posiada podłużną szczelinę 5, przez którą przechodzi wygięty pod prostym kątem koniec 6 płyty 7 (fig. 7); wskazane zatrzymy mogą poruszać się w granicach szczeliny 8. Zatrzymy grupy 2 posiadają z obu boków podłużne szczeliny, zapomocą których mogą przesuwac się w jedną lub drugą stronę na trzpieniach 9 i 10. Obie grupy zatrzymów 1 i 2 współdziałają zapomocą występów, znajdujących się na górnych zatrzymach; każdy występ zapada w odpowiednie zagłębienia 12 i 13 zatrzymów 2 (fig. 1). Prócz tego

każdy zatrzym grupy 1 posiada na górnej krawędzi wycięcie 14, w które może zapaść ząb 15 dźwigni 16, odchylanej na trzpieniu 17; drugi koniec tej dźwigni jest założony pomiędzy występy 18 i 19 (fig. 6), utworzone na przesuwanej płycie 20 z rygłem 21.

Klucz 4 (fig. 5) jest utworzony z okrągłego trzonu 22, którego zgrubiony koniec 23 posiada gwint do naśrubka 24 i jest z dwóch stron spłaszczony. Każda z bródek 3 posiada wydrążenie o przekroju poprzecznym, który odpowiada zgrubionej końcowej części 23 klucza.

Po obluźowaniu naśrubka 24 można bródki w ten sposób ułożyć, że klucz otrzyma pożądaną kształt (w przedstawionym przykładzie są cztery bródki odchylone w jedną stronę, a trzy — w drugą). W ten sposób położeniu zostają bródki przytłoczone na spłaszczonym końcu zapomocą naśrubka 24. W ten sposób klucz jest gotów do użytku; następnie należy częściom zaporowym zamka nadać odpowiedni układ, zastosowany do kształtu klucza. W tym celu zaczep 25 płyty 7 (fig. 7), który wychodzi nazewnątrz i znajduje się od strony zamykanego pokoju, zewnątrz szafy albo szuflady, zostaje podniesiony palcem ku górze przez wykrój 26, wskutek czego zagięty koniec 6 płyty 7 oddziela wszystkie zatrzymy 1 od zatrzymów 2, jak to jest przedstawione na fig. 2. Następnie wkłada się klucz w otwór 27 i obraca się go w prawą stronę (fig. 2). Górne bródki klucza (w danym wypadku — cztery) stykają się z odpowiednimi czterema zatrzymami 2 i przesuwają je na prawo, natomiast dolne trzy bródki przytrzymują odpowiednio trzy dolne zatrzymy. Po wspomnianym przesunięciu zostaje zaczep 25 znów opuszczony ku dołowi (fig. 3), wskutek czego znów wszystkie siedem zatrzymów 1 styka się z zatrzymami 2 i to w ten sposób, że cztery z nich wystęпами 11 zapadają w zagłębienia 12, a trzy pozostałe — w zagłębienia 13, i w ten sposób zaporowe części zamka są na-

stawione odpowiednio według układu bródek klucza. Obecnie zamyka się drzwi i klucz obraca się w lewo (fig. 4), przyczem również i cztery zatrzymy 2 przesuwają się w lewą stronę aż do sztyftu 9, pociągając i górne zatrzymy 1.

Ząb 15 wychodzi przytem z wycięcia 14 i wskutek przesuwania zatrzymów 1 podnosi dźwignię 16. Rygiel zamyka przeto drzwi i klucz może być wyjęty. Zamek może być otworzony dopiero wtedy, gdy klucz wraca do położenia, jakie posiadał przy zamykaniu.

Sprężyny 28 naciskają na zatrzymy 2, a sprężyna 29 odciąga dźwignię 16. Trzpienie 30, 31 i 32 służą do przymocowania pokrywy 33 skrzynki zamka, przyczem trzpień 32 jednocześnie służy do prowadzenia ryglującej płyty. Na fig. 8 jest przedstawiona kłódka z mechanizmem zaporowym według wynalazku, który różni się od opisanego mechanizmu jedynie kształtem dźwigni 34 i rygla 35.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek, znamienny tem, że posiada dwie grupy płaskich zatrzymów, ułożonych jedna na drugiej tak, iż górna grupa tych zatrzymów może być odręcznie odłączona od dolnej grupy zapomocą części wystającej nazewnątrz zamka, a następnie część zatrzymów dolnej grupy przesuwa się kluczem z nastawionymi bródkami, odpowiednio do uruchomianej ilości zatrzymów dolnej grupy, do której przysuwa się wówczas odręcznie górną grupę zatrzymów zapomocą wskazanej wystającej nazewnątrz zamka części, przyczem występy wszystkich zatrzymów jednej grupy wchodzą w odpowiednie zagłębienia wszystkich zatrzymów drugiej grupy, i po obróceniu klucza w przeciwną stronę górne zatrzymy uruchamiają dźwignię, do której jest przymocowana płytka z rygłem.

2. Klucz do zamka według zastrz. 1,

znamienny tem, że posiada szereg ruchomych bródek, ilość których odpowiada ilości zatrzymów zamka w każdej grupie, przyczem bródki te mogą być dowolnie ułożone, zależnie od zamierzonej ilości przedstawianych zatrzymów przy pierwszym ob-

róceniu klucza i przytrzymane zapomocą naśrubka, nakręcanego na trzonie klucza.

D a v i d H a m b u r g.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

